

Salt: cadascú al seu temple

Es poden pronunciar discursos, llançar declaracions d'intencions i explicar, si cal, sopars de duros. Però la realitat sempre mana i a Salt és contundent: el 64% dels alumnes que estudien a l'escola pública són fills de pares que van venir de tercers països a guanyar-se les garrofes; a la privada-concertada, la proporció es desploma fins al 9%. Un poble, dos móns paral·lels. De les dades d'un informe elaborat per la Coordinadora d'Ampas local se'n desprèn que la integració dels nouvinguts al poble és mínima, no existeix. L'escola n'és la prova: la bombolla blanca de pagament (la concertada) es manté permeable, en exclusiva, per a blancs mentre roman estanca per a negres i no tan negres, que acaben molt majoritàriament a la pública, que acaba essent víctima propiciatòria de l'estigma, a pesar que el nivell del professorat és excel·lent i que acaba formant estudiants/persones fantàstics/es. I el que passa a l'escola s'estén més enllà: busquin fills de famílies immigrades als casalets, als caus, a l'esport base. Els podran comptar amb els dits d'una mà. Salt blanca, Salt negra, aquesta és la dura realitat per molt que entre tots intentem negar-la com Sant Pere va fer tres vegades amb Jesucrist. I qui dia passa, anys empeny: l'Ajuntament, tingui el color polític que tingui, es limita a contemporitzar, a gestionar el curt termini, a resoldre l'emergència, que reclama esforços ingents dels serveis socials i educatius, que fan el que poden i més. Però no hi ha cap pla ni se l'espera i d'aquí a uns quants anys, quan els fills catalans de pares arribats de l'estranger s'hagin fet grans, veurem què passa. Acceptaran resignats a mantenir-se en la realitat paral·lela dels seus progenitors? Ens tindran en compte als blancs aquesta política de «tots d'un ventre i cadascú del seu temple»? La crisi econòmica va revifar les ànsies identitàries i essencialistes. En temps de banderes, Salt no té un pla, ni l'ha tingut mai. Arrossega un complex que no superarà fins que un dia es miri al mirall i s'accepti tal com és. Mentrestant, dos mons, dues realitats i anar tirant.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/07/01/salt-cadascu-al-temple/854449.html?utm_source=rss